

en Engstelse, naar denne Institution berøres. Jeg kan forstaae, at han derfor ogsaa har fundet noget mere Engstende i mine Udtalelser som fungerende Justitsminister i det andet Thing, end der dog i og for sig ligger i dem, og jeg maa altsaa ogsaa beklage, at jeg dengang fungerede paa en Andens Begne; jeg nærer ingen Tvivl om, at, hvis Justitsministeren havde været tilstede, vilde Udtalelserne da være faldne noget anderledes, end de faldt fra mig, og at han ganske vist ogsaa paa en flydligere Maade vilde have kunnet besvare de vigtige Spørgsmaal, som den ærede Taler bragte paa Bane. Jeg er nødfaget til at indskrænke mig til at udtale, at jeg føler mig fuldt overbevist om, at det ærede Medlems Udtalelser vilde blive undergivne nogle Overveielse. Det vilde vistnok ogsaa have været Tilfældet, hvis Justitsministeren kunde have været tilstede, at han bedre, end jeg seer mig istand til, kunde have imødegaaet de Udtalelser, som faldt imod den Mand, som nu nærmest har Fængselsbestyrelsen under sig. Den ærede Taler udtalte rigtignok, at det ikke var hans Hensigt at udtale nogen Dom over nogen enkelt Mand, men det forekom mig dog, at han i den Henseende dømte ikke blot een Mand, men to. Jeg er ikke istand til at imødegaae det og skal altsaa simpelt hen lade det Spørgsmaal ligge. Kun er det mig i een Henseende meget hjært, at den ærede Taler idag har bragt denne Sag paa Bane, da der derved gives mig Leilighed til udtrykkelig at rette den værste Feil, som der vistnok var i mine Udtalelser i det andet Thing. Jeg troer, at det af mig blev udtalt, at det var Fængselsbestyrerens Hensigt ogsaa at indføre fælles Arbejde i Cellesystemet som det sidste Stadium. Det var en Feiltagelse og i en vis Henseende en utilgivelig Feiltagelse fra min Side, da det ikke har ligget i Mandens Tanke. De Modificationer i Cellesystemets Indførelse, som Fængselsbestyreren havde bragt i Forslag, ligge, troer jeg, med Hensyn til Forbedringshønsfangerne fuldstændig indenfor Systemet; jeg troer ikke, at de modificere det i noget væsentligt Punkt. Det maa maasse være mig tilladt et Øieblik at lægge Beslag paa det høie Things Tid for nærmere at forklare, paa hvil-

ken Maade vedkommende Fængselsbestyrer havde tænkt sig Cellestraffen inddeelt i Forbedringshuset. Han havde tænkt sig Fangerne i det Forbedringshus, hvor Systemet udføres i sin fulde Strengthed, nemlig i Bredsløfeskille, og hvor ogsaa Forholdene ere af den Besskaffenhed, at Systemet kan udføres i sin fulde Strengthed, inddeelte i fire Classer, og det var da hans Mening, at i den første Klasse skulde Fanger kun udtages af Cellen til Gudstjeneste og Gaardtour, hvor han begge Steder skulde være isoleret. Det korteste Ophold i denne Klasse for Fanger, som ikke tidligere vare straffede, skulde være tre Maanedere, for Recidiver ni Maanedere. I anden Klasse — jeg nævner kun de to væsentligste Punkter, som jeg antager er Isolationsspørgsmaalet og den Tid, hvori Vedkommende skal forblive i den paagjældende Klasse, — havde han foreslaaet Fanger udtagen foruden til Gudstjeneste og Gaardtour ogsaa til Underviisning, men stedse isoleret — i første Klasse skulde Underviisning kun gives i Cellen, — og det korteste Ophold i denne anden Klasse skulde være 6 Maanedere. I 3die Klasse havde han tænkt sig Gudstjeneste og Underviisning i Fællesskab, Gaardtour isoleret, og det korteste Ophold i Classen eet Aar, og i 4de Klasse havde han tænkt sig Gudstjeneste, Underviisning og Gaardtour i Fællesskab, det Sidste dog ikke imod nogen Fanges Ønske, saaledes altsaa, at, forsaavidt Fanger fremdeles ønskede at være isoleret, skulde han heller ikke være udsat for at tage Deel i Gaardtouren med de øvrige Fanger. Jeg har fundet mig foranlediget til denne Udtalelse her for derved dog at berigtige den værste Feiltagelse, der er kommen ind i min Udtalelse i Folkethinget, og som kan gives endnu større Betydning ligeoverfor den Mand, som ganske vist ogsaa for sit Vedkommende har været meget uheldig stillet, idet han havde den midlertidig fungerende Justitsminister som den, der i Repræsentationen skulde forsvare ham. — Jeg er mig ikke bevidst at have hørt en saa skarp Udtalelse imod Cellesystemet som den, den ærede Taler ansøgte, at det skulde have virket i højeste Grad uheldigt, eller hvad det var for et Udtryk, den ærede Taler brugte. Var jeg bleven opmærksom paa en saadan Udtalelse, havde jeg ganske